

Siste nytt på vestkysten

Den norskættede kunstneren Lisa Solberg fant et inspirerende nabolag i Downtown L.A., sammen med filmfolk, forfattere og sju tusen hjemløse.

Lyst på livet: Lisa Solberg bor i den ene enden av et stort rom, og maler i den andre enden, der sola gir arbeidslys gjennom de gamle fabrikkvinduene.





Høyt og loft: Solbergs residens «Toy Factory Lofts» er bare ett av mange gamle bygg i det gamle industristrøket Downtown.



Åpent: Rommet er delt inn i et landskap ved hjelp av noen planter og møbler. Hun liker IKEA-møbler – så lenge de kombineres med gamle ting.



Intenst: – Det er veldig mye bevegelse i bildene mine, det tror jeg kommer fra sports på veggen, mens gulvet er beskyttet mot drypp og sprut fra «actionmalerens» fei

«Det er veldig røft her og føles litt farlig. Men er det likevel ikke, egentlig, så lenge

BUDSJETT

- – Leia er mellom 10 000 og 22 000, alt etter størrelsen på enheten.
- – Interiøret kommer fra IKEA, så jeg brukte ikke så mye i det hele tatt.
- – Noe av det jeg har fått jeg fra min gamle leilighet i Chicago.
- – Jeg ville ha så lite som mulig her inne, det holder også kostnadene nede.
- – Det som koster mest er kunstmaterialene!

Jeg ville ha New York i L.A., forklarer Lisa Solberg.

– Jeg elsker New York, men Los Angeles har blitt det beste knutepunktet for moderne kunst de siste åra, så det er grunnen til at jeg flyttet hit. Og jeg liker at det er så åpent her, du kan faktisk se himmelen om du kikker opp.

DEN UNGE kunstneren bader i lyset fra et gammelt smårutet fabrikkvindu. Det dekker nesten en vegg i det store rommet hun leier i en restaurert industribygning. Både murgulvet og de store søylene viser tydelige spor fra den tida huset var en leketøysfab-

rikk. Hele det gamle «Toy District» i utkanten av Downtown L.A. er nå i ferd med å få nytt liv, etter hvert som de gamle forlatte kolossene gjenfødtes som boligkomplekser, og barer og restauranter spretter opp på hvert hjørne.

– Den gamle kjeksfabrikken over gata er enda finere, de har tregolv, sier hun.

– Og den restauranten på hjørnet, Church and State, gjør utrolige ting for dette nabolaget. Den er full hele tida, og mange kjendistyper kommer dit. Ikke at akkurat det har så mye å si, men da blir det skrevet om og folk kommer fra hele L.A. for å spise og drikke der.



bakgrunnen, sier den tidligere skiproffen Solberg. Hun maler på lerret som henger rett ende strøk.



Rekvisitt: - Jeg kjøpte denne dinosauren nede i gata her hvor de selger ting som er brukt i filmer. Den kommer visstnok fra en Mel Gibson-produksjon.



Positiv: - Det er et viktig tema for meg å se på den lyse siden og ikke ta ting så alvorlig, sier Solberg.

du er smart og følger med.»

LITT LENGER NEDE i gata finnes det et annet populært L.A.-spisested: The Midnight Mission. Det er suppekjøkkenet som betjener USAs største befolkning av hjemløse. De sju til åtte tusen uteliggerne har lenge vært den gruppen folk framfor alt forbinder med Downtown-området. For tida har Skid Row, som det kalles, fått mye oppmerksomhet gjennom storfilmen «Solisten» med Jamie Foxx og Robert Downey Junior, et drama som delvis utspiller seg her, og sysselsatte flere av beboerne som statister og innleide eksperter.

– Om du kjører ned sjetten eller sjuende gate like her borte etter klokka ti, ser du at teltene fyller for-

tauene fullstendig, sier Solberg og peker ned mot det slitne strøket, langt nedenfor takterrassen der hun står mellom svømmebasseng og peis.

De hjemløse har fått midlertidig løyve til å campe på Skid Row mellom ni om kvelden og seks om morgenen, etter at byen innså at de hadde altfor få sengeplasser til dem. Myndigheten har uttalt at de ønsker å ivareta billige bomuligheter for de fattige, noe som er en utfordring ettersom området blir stadig mer populært for bedrestilte innflyttere. Solbergs naboer i Industrial Street er filmfolk, forfattere og motefolk, sier hun. Og de er relativt etablerte og voksne.

MIN BOLIGKARRIERE

- - Jeg har stort sett levd eller reist alene over hele verden.
- - Jeg har før bodd i Chicago med to samboere. Men der hadde jeg samtidig mitt eget loft til å male i.
- - I München bodde jeg med søsteren min, i Colorado alene og også i Sørøst-Asia.
- - Jeg liker å leve alene fordi det gir meg kreativ frihet til enhver tid.



Kontraster: Fra takterassen kan Solberg skue over de hjemløse som bebor «Skid Row», og samtidig se silhuetene av forretningsstrøket Downtown i L.A. like bortenfor.

«Det filmes hele tida i dette området ... Hver uke filmer de «Downtown New York»-scener her, så du ser NYPD-politibiler i gatene.»

► Selv sier Solberg at hun liker mangfoldet, og den meksikanske og japanske innflytelsen fra nabolagene rundt. Som en liten filantropisk gest til de hjemløse kjøpte hun for en stund siden inn hundre tøy-sko som hun malte og delte ut på Skid Row.

SOLBERGS LEILIGHET er også en eklektisk blanding. Nytt og gammelt, med IKEA-møbler side om side med gamle lenestoler og en kiste hun har arvet fra mor, alt under en rustikk lysekrone. Pragmatisk nok har hun delt av det ene hjørnet til sovekrok med noen klesstativ, noe som bevarer det åpne preget og skaper et slags landskap man kan gå rundt i. Hun bruker enden nærmest vinduene som atelier, med store malerier klistret rett på veggen. Bildene er fulle av energi og bevegelse, med store strøk og spor av dryppende maling.

– Jeg ser på meg selv som en action painter, som Jackson Pollock. Når jeg maler, er jeg bare «all over the place».

Den fysiske kraften i maleriene er ikke så overraskende når man kjenner Solbergs bakgrunn som sportsutøver i tallrike idretter.

– Da jeg gikk på college, var jeg profesjonell skiutøver, men jeg fikk så mange skader at jeg pensjonerte meg for et par år siden. Det var da jeg skiftet over til kunst på heltid. Jeg har alltid drevet med kunst, det har vært min store kjærlighet. Og jo mer jeg trappet ned sportskarrieren, jo mer nødvendig ble det å drive med kunst, så det var en ganske naturlig overgang.

– Se dette bildet, sier hun og ruller ut et bilde i bare svart, hvitt og gråtoner.

– Jeg malte hele bildet med øynene lukket, det handler veldig mye om bevegelse og rytme.

Ute på gata, på vei forbi forlatte fabrikker, til en av de lokale kaffebarene, forklarer hun at hun er avhengig av å bli inspirert av omgivelsene sine, og dette nabolaget gir henne det hun trenger.

– Det er veldig røft her og føles litt farlig. Men det er det likevel ikke, egentlig, så lenge du er smart og følger med.

SKIINTERESSE, utforskertrang og sans for åpne landskap er alle trekk som ligger til familien, skulle man tro. Solberg stammer nemlig i rett linje fra Roald Amundsen.

– Jeg har til og med brukt ham i noen av bildene mine, sier hun.

Solberg nøler et øyeblikk og myser mot undergangen foran seg. Der nede i hullet står en klynge mørke skikkelser, det glimter i lommelykter.

– Jeg ble litt skremt der. Noen ganger er det samlinger av hjemløse eller druglords der.

– Men dette er bare en filmminnspilling, sier hun og peker mot lastebilene med lysutstyr som står parkert like ved.

– Det filmes hele tida i dette området. Alle bilreklamene du ser på TV, filmes på en av disse bruene. Og hver uke filmer de «Downtown New York»-scener her, så du ser NYPD-politibiler i gatene. Og her borte bygde de opp en hel New York-brannstasjon, sier hun og peker på en av nabobygningene.

Så Lisa Solberg er langt fra den eneste som har funnet igjen et lite stykke New York i L.A. s gamle fabrikkstrøk. *sondag@dagbladet.no*

RETT HJEM

Hvem: Lisa Solberg (25), kunstner, som selger maleriene sine på det internasjonale markedet.

Hva: En «loft apartment» i en gammel lekefabrikk downtown i Los Angeles, like ved det notoriske uteliggerstrøket «Skid Row».

Hvor: Industrial Street, hvor stadig flere industribygg konverteres til attraktive loft, og barer og restauranter spretter opp på hvert hjørne.

Mitt verste kjøp: – En flatskjerm-TV, siden jeg ikke ser på fjernsyn i det hele tatt.

Mitt beste kjøp: – Helt klart kjæledinosaueren min, Charles.

Hva er det beste med leiligheten?

– Åpent rom, nydelig indirekte lys hele dagen, store vinduer, og stor veggplass så jeg kan male store bilder.

Det siste du kjøpte?

– Matvarer fra Whole Foods, og blå merketape.

Det siste du kastet?

– En tom flaske champagne. Vel, jeg resirkulerte den faktisk.

Når vasket du sist?

– Det er alltid rent, med unntak av sementgulvet – alle ler av hvor skitne føttene mine er.

Hva kommer aldri over dørstokken?

– En katt. Det ville gjøre dinosauren min, Charles, sjalu.

Hva er du mest flau over at du har hjemme?

– Kjølenskapet mitt, for det er alltid tomt.